

Тукъ може да се приложи и непримиримостъта. Тѣзи пороци сж извършили голѣми злини на много домове, много дружества, много църкви, и на цѣлий народъ. Тѣ не даватъ братъ съ брата да се примири и да си подаде приятелска рѣка за доброто, било на дружеството, било на църквата, или било на цѣлийтъ народъ. Тѣ прашатъ държавни мъжие да търсятъ срамотни и унизителни срѣдства срѣщо противниците си. Тѣ застъпватъ чувствата и съвѣстъта на челоуѣка до крайна степенъ, и го правятъ да забрави всеѣко благородно, челоуѣколюбиво и боголюбиво чувство и расположение. Инатчиата най-мъчно се примирява съ противника си, и даже съ брата си. Той не знае никакво друго примирие и приятелство освѣнъ това; всичко да става все по неговата воля: все неговитѣ истинни и въображаеми права да се признаватъ и пазятъ; все неговитѣ мнѣния, прави били тѣ или криви, разумни или глупави, да се приематъ; все той да е на властъ; все него да дигатъ на рѣцѣ; все на него да викатъ: „бравосъ“. Не стане ли така; не сж ли готови другитѣ да му направятъ поклонъ и да признаятъ, че той е най-умниятъ, най-доброжелателниятъ и най-правийтъ, той тогава е готовъ да направи всичко за да постигне цѣльта си. За да си отмѣсти, за да задоволи сатанскій си инатъ и отмѣстителността си, той е готовъ да растури цѣло читалище, цѣло дружество, цѣла църква и важно дѣло на цѣлъ единъ народъ. Страшна, бездушна, непримирима и позорна тваръ е такъвъ челоуѣкъ.

Не ще е безмѣстно да се спомѣне и това, че нѣкои си отмѣствали чрѣзъ незаконно употрѣбление на властъта, която понѣкога пада въ рѣцѣтъ имъ. Желѣзко станхлъ кметъ. Като има нѣщо противъ Радана, и като сега има властъ въ рѣцѣтъ си, той ще се старае да прокара улицата прѣзъ кхщата на Радана и ще му плати нищожна цѣна и за кхщата и за мѣстото, или ще му напакости другоаче. Драганъ е поставенъ съдня. Миланъ веднѣжъ